

VARGA ÁDÁM MIKLÓS:
PatRoVa_Stroke, 2019,
 akril, spray, vászon, 4 db
 egyenként 185×145 cm
 Festőművész mesterképzési szak

Virtuális párbeszéd

PTE MK – Diploma 2019

TAYLER PATRICK NICHOLAS

Hattyúház Galéria, Pécs, 2019. VI. 13. – VII. 7.
 E02 Kiállítótér, Zsolnay-negyed, 2019. VI. 13. – VIII. 31.
 Nádor Galéria, 2019. IX. 12–27.

A művészeti élet kitüntetett pillanataként kellene megélnünk egy évfolyam diplomázását. Sok szemeszternyi műtermi kísérletezés és elméleti kutatás után egy diplomamunka optimális esetben egyéni nézőpontból láttatja az alkotó művészetre vonatkozó elképzeléseit, és ez – az egyetem keretein túlnőve – az egész képzőművészeti szcénának szól. E különböző pozíciók képesek volnának kijelölni azokat az irányokat, amelyek a művészeti életet progresszív, izgó-mozgó rendszerként működtetik, és nem bratyikörként, ahol semmi sem történik az óvatos smalltalkon kívül. A tény azonban az, hogy a fiatal művészeket felkarolni vágyó intézmények nem tolonganak a diplomázás helyszínéin, így a tét inkább eszmei marad. Jelen írás a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Kar idén végzett hallgatóinak bemutatását célozza meg. Ez egy átfogó kiállítás virtuális rekonstrukcióját is szükségessé teszi, hiszen idén – szomorú módon – nem állt rendelkezésre üres tér, ami ezt az anyagot együttesen befogadta volna. A diplomakiállítás hagyományos helyszínén, az egyetem szomszédságában lévő, hatalmas alapterületű m21 Galériában eközben Munkácsy Mihály festményei várják a látogatókat. Lássuk (együtt) a diplomamunkákat!

Kolozsvári Viktória munkáin a figura és annak ígérete organikusan épülő homályba vész. A dekoratív mintázatokat és elvont festészeti struktúrákat alkalmazó nyelvezet felülírja az egyértelmű olvasatokat. Brezony Csilla abjekcióérzettel terhelt felületei, papírmasé applikációkkal megbontott festményei a kép újragondolásáról tanúskodnak, arról, hogy hogyan lehet innovatív módon átöltöztetni a vakrámát. Míg Somorai Renáta a sebes rajzi nyomok és a lassan keletkező festői rétegek közötti kölcsönhatást vizsgálja, addig Murányi Bettinánál a pattern painting lokális jellegű változata jelenik meg, ami az

fotó: PTE-MK / Horváth S. Gábor

BREZONY CSILLA: „*Ki kell találkónom*” egy beszélgetés és a nyelv destrukciójának emlékére, 2019, akrilfesték, akrilspray, olaj, papírmasé, függönydarabok, vászon, 50×50 cm
 témavezető: Somody Péter

foto: PTE-MK/ Horváth S. Gábor

foto: PTE-MK/ Horváth S. Gábor

foto: PTE-MK/ Horváth S. Gábor

CZIRÁKI MAJA: *Venus – Szexuális felvilágosító kiadvány*, 2019, digitális grafika, papír print, 14×10 cm (hajtott méret)
témavezető: Prell Norbert

alma mater nonfiguratív vonalát erősíti, ahogy Gregóczki Réka minimális jelekkel, monokróm színmezőkkel operáló festészete is. A minták iránti vonzalom manifesztálódik Görbe Alexandra dióhéjvariációiban, illetve Szöllösi Gábor látszólag gyógyszer- vagy pukifólia frottázsain is. Kreitner Péter experimentális munkái, Monostori Laura meztelenséget tematizáló fényképei, Solticz Kálmán *Szikkák* című festészeti erőpróbája, Nagy Evelin rombuszok mögé rejtő erotikus alakjai, Németh Krisztina szubjektív képregényhősei vagy Váradi Violetta figurális remixfestészete további, eltérő irányokat jelölnek a képfogyasztás és alkotói attitűdök tekintetében.

A szobrászat tanszéken három hallgató diplomázott idén. Sárkány Balázs carrarai márványból faragott műve Lendva köztéri szobra lett. A négy síkra hangolt *Sárkányfej* (2018) a befogadót meghatározott nézőpontok felvételére ösztönzi, másrészt ennek fenntarthatatlanságát is felveti fűrészsímszerű, komplex struktúráival. Posta Veronika *Hide* (2018–2019) című, gipszből készült, becsomagolt fejszobrai színes textilbőr posztamenseken helyezkednek el. Rapatyi Dániel Bence egy szoba négy faláról készült, fekete-fehér grafikákkal installatív módon berendezett pszeudoteret hozott létre, mely a talált tárgyként felmutatott privátszférát teszi bejárhatatlanná.

A kerámia tanszék a szobrászati kísérletek sorát egészíti ki. Dályay Virág *Enyészetplasztikák* című műegyüttesében téglatestek esnek szét csontszerű, organikus

DÁLYAY VIRÁG: *Enyészetplasztikák*, 2019, samottos agyag fatűzben égetve, 37×32×16 cm témavezető: Dr. Fusz György

SZÖLLÖSI GÁBOR: *No. 17*, 2019, vegyes technika, 150×350 cm
témavezető: Ernszt András

formákra. Szekretár Kinga függőleges irányokba törő, tejfehér, mégis fűcsomószerű kompozícióival, Gerst Panna sötét fényű, vulkanikus hatású oszlopaival és Szalai Zsófia íves kerámiaegységekből kijelölt madárbarát zónájával az autonóm műtárgy státuszát választják a funkcionalitás helyett. Kovács Marcell vázái is inkább festői asszociációjú csoportképként működnek, Sipos Adrienn Katalin kerámiai egy kertszerű mikrokozmoszt sugalló együttállásban kerülnek elének. Paróczy Tímea lámpái kontemplatív tárgyakként is értelmezhetők, Mákos Gergely teáskészlete pedig a rajta mászkáló, aprólékosan kidolgozott sárkányok miatt válik elsősorban dísz tárggyá. A használhatóság és az autonóm formaalkotás kettősége alapvetően meghatározza a tanszék hallgatói által felvetett művészeti kérdéseket.

A tervezőgrafika tanszék öt diplomázójának munkái persze – lényegük nélkül fogva – integrálhatók a mindennapi életbe. Cziráki Maja színompás, a szexuális felvilágosításról szóló kiadványa mellett találunk három könyvsorozat-borítótervet is: Reisinger Máté minimál stílusú Rejtő Jenő-köteteit és a hozzájuk tartozó soralátéteket, Eperjesi Gábor Attila egy komorabb kivitelű munkáját, valamint Csibi Anett fotográfiát és letisztult tipográfiát kombináló dizájnját. Nagy Kornélia a tarotkártyának adott színátmenetekkel és középkori elemekkel kiegészített friss grafikai arculatot. Dancs Réka *Critical Human* című diplomamunkájában három nagyvonalúan kifaragott fadúc egy hátizsák és egy sor másik tartozék mintakészletének kiindulópontjává válik.

Még e szűk merítésben megmutatkozó művészeti pozíciók esetében is megfigyelhető, hogy a karakteres különbségek egy cseppet sem az uniformizálódás felé tartó, izgalmas párbeszédet rajzolnak ki. A kérdés, hogy a tágabb művészeti közeg hogyan reagál.